

บทที่ 7

ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทย ทักษะทางภาษา และ ชั้นอาชีพของบุคคล

บทที่ 5 และ 6 เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป็นภาษา กับ ชั้นอาชีพ
ของบุคคล และความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการป็นภาษา กับ ทักษะทางภาษา ในบทนี้ผู้วิจัย
ต้องการทราบว่า พฤติกรรมการป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทย ทักษะทางภาษา และชั้นอาชีพของ
บุคคลมีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 3 ชนิดนี้ ผู้วิจัยได้
วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ชั้นอาชีพกับทักษะทางภาษา ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการ
ป็นภาษา กับ ชั้นอาชีพเมื่อคุมทักษะทางภาษา และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป็นภาษา
กับ ทักษะทางภาษา เมื่อคุมชั้นอาชีพ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า มีสหสัมพันธ์ในทางบวก
ระหว่างชั้นอาชีพของบุคคล พฤติกรรมการป็นภาษา และ ทักษะทางภาษา กล่าวคือ บุคคลที่อยู่ใน
ชั้นอาชีพสูง จะมีพฤติกรรมการป็นภาษามาก และมีทักษะทางบวกต่อภาษาคด้วย ต่อไปนี้เป็นผล
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการป็นภาษา ทักษะทางภาษา และ ชั้นอาชีพของ
บุคคล

7.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นอาชีพของบุคคล กับทักษะทางภาษา

ผู้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างชั้นอาชีพของบุคคล กับ คะแนนทักษะทางภาษาเพื่อพิสูจน์
ว่าชั้นอาชีพกับทักษะต่อภาษามีสหสัมพันธ์กันหรือไม่ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า บุคคลที่อยู่ใน
ชั้นอาชีพที่สูงจะมีคะแนนทักษะต่อภาษาอังกฤษ และ คะแนนทักษะต่อการป็นภาษามากกว่า
บุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ต่ำกว่า ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นอาชีพ
กับ คะแนนทักษะต่อภาษาอังกฤษ และคะแนนทักษะต่อการป็นภาษาดังนี้

7.1.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างชั้นอาชีพกับคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษา

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยต้องการทราบว่า บุคคลต่างชั้นอาชีพทั้ง 4 ระดับชั้นมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษาแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยคาดว่าบุคคลในชั้นอาชีพที่สูงกว่าจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการปนภาษามากกว่าบุคคลในชั้นอาชีพที่ต่ำกว่า ต่อไปนี้เป็นตารางแสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษาของบุคคลทั้ง 4 ระดับชั้นอาชีพตามลำดับ

ตารางที่ 7.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษา
ของบุคคลต่างชั้นอาชีพ

ชั้นอาชีพ	คะแนนทัศนคติต่อ ภาษาอังกฤษ	คะแนนทัศนคติต่อ การปนภาษา
ชั้นอาชีพการจัดการ	35.1	12.9
ชั้นอาชีพหัวหน้างาน	33.3	14.9
ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญ เฉพาะ	38.8	13.1
ชั้นอาชีพที่อาศัยความชำนาญ เฉพาะครั้งเดียว	33.27	13.5
รวม	140.47	54.4
$F = 1.87, P > 0.05, df 3,37$		$F = 0.44, P > 0.05, df 3,37$

จากตารางที่ 7.1 ในช่องคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษจะเห็นได้ว่า ชั้นอาชีพที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาคือชั้นอาชีพที่ 1 ตามด้วยชั้นอาชีพที่ 2 และชั้นอาชีพที่ 4 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า บุคคลในชั้นอาชีพที่สูงไม่ได้ชอบภาษาอังกฤษมากกว่าบุคคลในชั้นอาชีพที่ต่ำกว่า ในทำนองเดียวกันเมื่อพิจารณาคะแนนช่องทัศนคติต่อการปนภาษา จะเห็นได้ว่า ชั้นอาชีพที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อการปนภาษามากที่สุด รองลงมาคือ ชั้น

อาชีพที่ 4 ตามด้วยชั้นอาชีพที่ 3 และชั้นอาชีพที่ 1 ความจริงข้อนี้แสดงให้เห็นว่าบุคคลในชั้นอาชีพที่สูงไม่ได้ชอบการปนภาษามากไปกว่าบุคคลในชั้นอาชีพที่ต่ำกว่าเช่นกัน

เพื่อให้แน่ใจผู้วิจัยได้คำนวณค่า F (ANOVA) เพื่อพิสูจน์ว่า คะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษาที่แตกต่างกันนี้เป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญหรือไม่ ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าค่า F ของคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษคือ 1.87 และค่า F ที่ $P = 0.05$, $df 3, 37$ มีค่าเท่ากับ 2.855 ดังนั้นค่า F ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่า F ในตาราง จึงสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษของบุคคลทั้ง 4 ชั้นอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นที่เป็นที่เช่นนี้ผู้วิจัยคิดว่าเนื่องมาจากทัศนคติเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลบุคคลในชั้นอาชีพที่สูงอาจจะชอบหรือไม่ชอบภาษาอังกฤษได้พอๆกับบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ต่ำกว่า เพราะทัศนคติเป็นความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ไม่ถูกจำกัดโดยชั้นอาชีพ

ส่วนผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบค่า F ของคะแนนทัศนคติต่อการปนภาษาที่ได้คือ 0.44 และค่า F ที่ $P = 0.05$, $df 3, 37$ มีค่าเท่ากับ 2.855 ดังนั้นค่า F ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่า F ในตารางจึงสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อการปนภาษาของบุคคลทั้ง 4 ชั้นอาชีพนี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน ที่เป็นที่เช่นนี้ผู้วิจัยคิดว่า เป็นเหตุผลเดียวกับที่บุคคลในชั้นอาชีพที่สูงมีคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ต่ำกว่า เพราะทัศนคติเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล บุคคลในชั้นอาชีพที่สูงอาจจะไม่ชอบหรือยอมรับการพูดการปนภาษาได้พอๆกับบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ต่ำกว่า เพราะฉะนั้นคะแนนทัศนคติต่อการปนภาษาจึงไม่สัมพันธ์กับชั้นอาชีพ เช่นเดียวกับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

ในหัวข้อต่อไปผู้วิจัยจะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับชั้นอาชีพนั้นเป็นเช่นไร เมื่อควบคุมตัวแปรทัศนคติทางภาษาแล้ว

7.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับชั้นอาชีพเมื่อคุมทัศนคติทางภาษา

ตามที่ผลการวิจัยในบทที่ 5 แสดงให้เห็นว่าชั้นอาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปนภาษา ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยต้องการแสดงให้เห็นว่าเมื่อควบคุมทัศนคติทางภาษาแล้วชั้นอาชีพจะยังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปนภาษาอยู่หรือไม่ ผู้วิจัยจะนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่าง

พฤติกรรมการปนภาษากับชั้นอาชีพเมื่อควบคุมทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการปนภาษาตามลำดับ

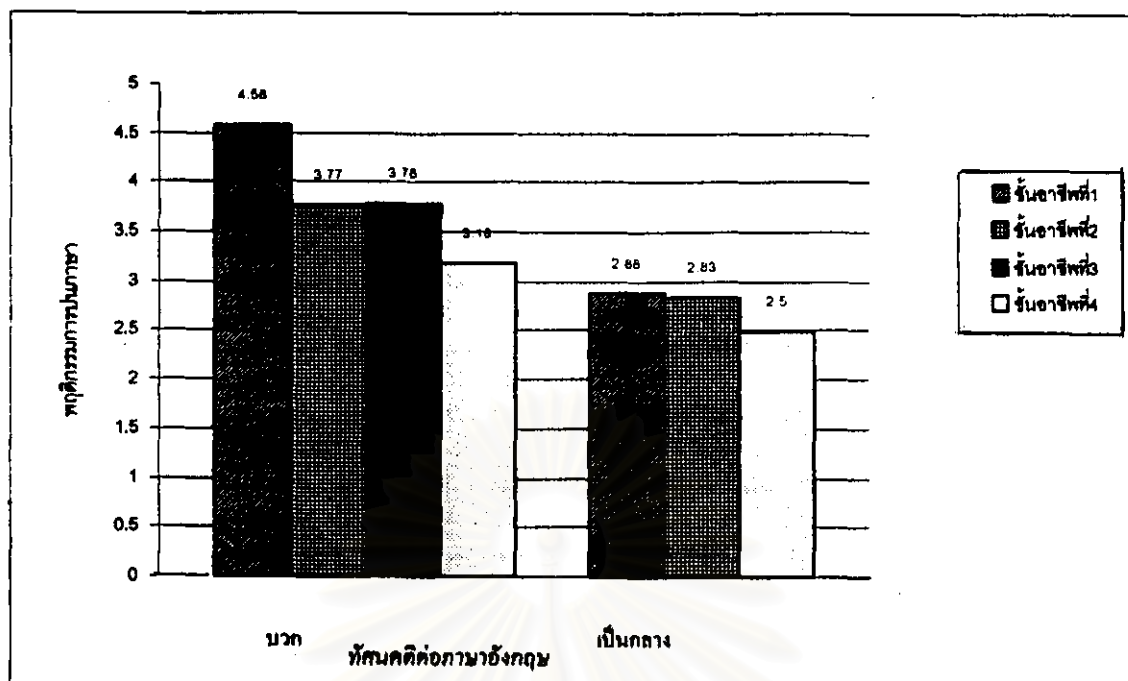
7.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษา กับชั้นอาชีพเมื่อคุมทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

จากผลการวิเคราะห์เบื้องต้นในบทที่ 5 พบว่า ชั้นอาชีพเป็นตัวกำหนดให้บุคคลมีพฤติกรรมการปนภาษาต่างกัน คือ ชั้นอาชีพที่ 1 มีพฤติกรรมการปนภาษามากที่สุด รองลงมา ชั้นอาชีพที่ 3 ชั้นอาชีพที่ 2 และชั้นอาชีพที่ 4 ตามลำดับ ระดับการปนภาษายังคงเรียงลำดับถดถอยกันดังที่กล่าวมาหรือไม่ ต่อไปนี้เป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษา กับชั้นอาชีพเมื่อคุมทัศนคติต่อภาษาอังกฤษแล้ว

ตารางที่ 7.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับชั้นอาชีพเมื่อคุมทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

พฤติกรรม การปนภาษา	ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ						
	บวก				เป็นกลาง		
	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่4
จำนวนพยางค์	4,209	3,446	5,119	2,762	3,083	2,184	2,595
ความถี่ของการ ปนภาษา	193	130	194	88	89	62	65
คิดเป็นร้อยละ	4.58	3.77	3.78	3.18	2.88	2.83	2.50
$\chi^2=8.6454, P<0.05, df=3$					$\chi^2=0.8185, P>0.05, df=2$		

หมายเหตุ : ชั้นอาชีพที่ 3 ไม่มีบุคคลที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษ



แผนภูมิที่ 7.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป็นภาษา กับชั้นอาชีพของบุคคล
เมื่อคุมทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

จากตาราง 7.2 และแผนภูมิที่ 7.1 พบว่า ในกลุ่มที่ชอบภาษาอังกฤษ พฤติกรรมการป็นภาษา กับชั้นอาชีพยังคงมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ชั้นอาชีพที่ 1 พูดปภาษามากที่สุด รองลงมาคือชั้นอาชีพที่ 3 ชั้นอาชีพที่ 2 และ 4 ตามลำดับ ส่วนคนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการป็นภาษานั้นยังอยู่ในชั้นอาชีพที่สูงยิ่งพูดปภาษามาก

ผู้วิจัยได้จะคำนวณค่าไคสแควร์เพื่อทดสอบ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป็นภาษา กับชั้นอาชีพเมื่อคุมทัศนคติต่อภาษาอังกฤษว่าเป็นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยพบค่าไคสแควร์ดังนี้

ในกลุ่มที่มีทัศนคติทางบวกมีค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้คือ 8.6454 และค่าไคสแควร์ ที่ $P = 0.05, df 3$ เท่ากับ 7.815

ในกลุ่มที่มีทัศนคติเป็นกลางมีค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้คือ 0.8185 และค่าไคสแควร์ ที่ $P = 0.05, df 2$ เท่ากับ 5.991

จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่มีทัศนคติทางบวกมีค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าไคสแควร์ในตารางนั่นคือ ชั้นอาชีพยังคงเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้บุคคลในกลุ่มที่ชอบภาษาอังกฤษพูด

ปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 ซึ่งความแตกต่างกันนี้เรียงลำดับจากชั้นอาชีพที่ 1 ชั้นอาชีพที่ 3 ชั้นอาชีพที่ 2 และ 4 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มที่มีทัศนคติเป็นกลางมีค่าโคสแควร์ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าโคสแควร์ในตารางสรุปได้ว่า กลุ่มที่มีความเห็นเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษไม่ว่าบุคคลนั้นจะอยู่ในชั้นอาชีพสูงหรือต่ำก็มีพฤติกรรมการปนภาษาที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวง่าย ๆ ก็คือ คนที่ชอบภาษาอังกฤษในระดับปานกลางไม่ว่าจะอยู่ในชั้นอาชีพใดก็จะพูดปนภาษาพอกัน

7.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษา กับ ชั้นอาชีพเมื่อคุมทัศนคติต่อการปนภาษา

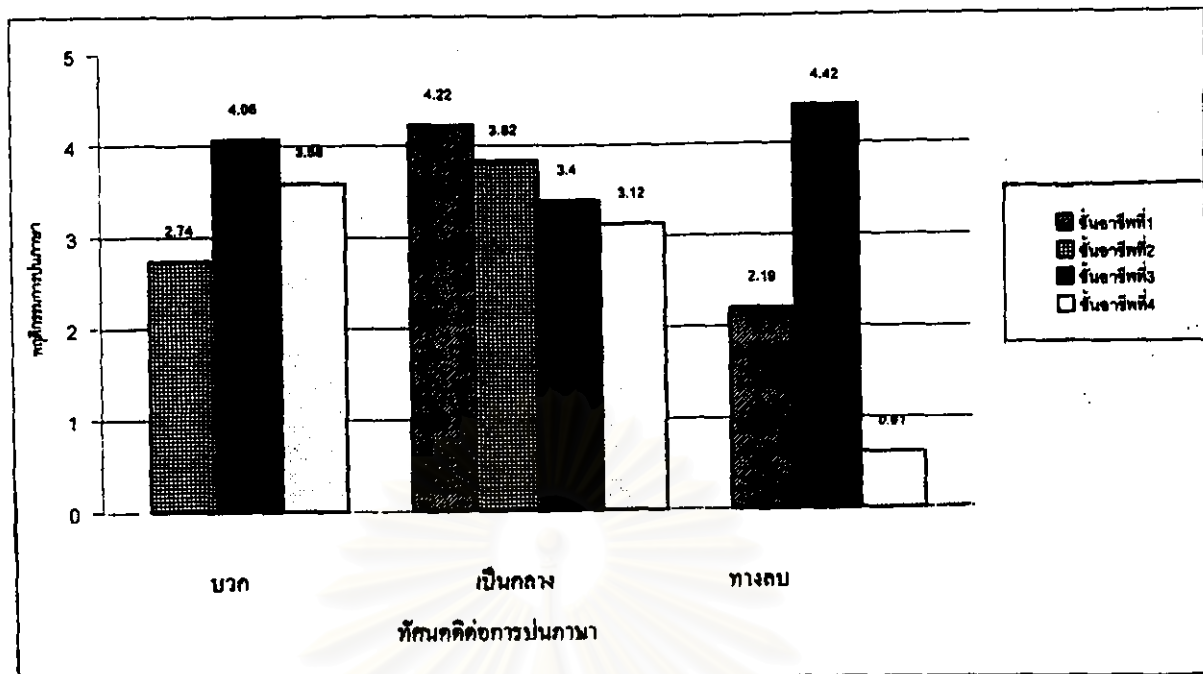
ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยต้องการทราบว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับชั้นอาชีพยังคงเป็นเช่นเดิมหรือไม่กล่าวคือ ชั้นอาชีพที่ 1 , 3 , 2 และ 4 มีพฤติกรรมการปนภาษาเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ เมื่อคุมทัศนคติต่อการปนภาษาแล้ว พฤติกรรมการปนภาษาจะเปลี่ยนไปอย่างไรนั้นมีดังตารางและแผนภูมิต่อไปนี้

ตารางที่ 7.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย กับ ชั้นอาชีพเมื่อคุมทัศนคติต่อการปนภาษา

พฤติกรรม การปน ภาษา	ทัศนคติต่อการปนภาษา									
	บวก			กลาง				ลบ		
	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่1	ชั้นที่2	ชั้นที่3	ชั้นที่4	ชั้นที่1	ชั้นที่3	ชั้นที่4
จำนวนข้อ ความ (พหุศาสตร์)	2,330	984	390	6,014	3,300	2,846	4,315	1,278	1,289	652
ความถี่ ของการ ปนภาษา	64	40	14	254	128	97	135	28	57	4
คิดเป็น ร้อยละ	2.74	4.06	3.58	4.22	3.87	3.40	3.12	2.19	4.42	0.61
$X^2 = 3.8623, p > 0.05, df = 2$			$X^2 = 8.7822, p < 0.05, df = 3$				$X^2 = 24.6055, p < 0.01, df = 2$			

หมายเหตุ : ชั้นอาชีพที่ 1 ไม่มีบุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อการปนภาษา

ชั้นอาชีพที่ 2 ไม่มีบุคคลที่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษา



แผนภูมิที่ 7.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป็นภาษา กับชั้นอาชีว

เมื่อคุมทัศนคติต่อการป็นภาษา

ตารางที่ 7.3 และแผนภูมิที่ 7.2 แสดงให้เห็นว่า ทุกชั้นอาชีวมีพฤติกรรมการป็นภาษาเปลี่ยนไปจากเมื่อยังไม่ได้คุมทัศนคติต่อการป็นภาษา

ผู้วิจัยได้คำนวณค่าไคสแควร์และพบว่ากลุ่มที่มีทัศนคติต่อการป็นภาษาต่างๆกันมีค่าไคสแควร์ดังนี้

กลุ่มที่มีทัศนคติทางบวกต่อการป็นภาษามีค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้คือ 3.8623 และค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$ และ $P = 0.05$, $df 2$ มีค่าเท่ากับ 9.21 และ 5.991 ตามลำดับ

กลุ่มที่มีทัศนคติเป็นกลางต่อการป็นภาษาพบค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้คือ 8.7822 และค่าไคสแควร์ ที่ $P = 0.01$ และ $P = 0.05$, $df 3$ มีค่าเท่ากับ 11.3 และ 7.81 ตามลำดับ

กลุ่มที่มีทัศนคติทางลบต่อการป็นภาษาพบค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้คือ 24.6055 และค่าไคสแควร์ ที่ $P = 0.01$, $df 2$ มีค่าเท่ากับ 9.21

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ของกลุ่มที่มีทัศนคติทางบวก เป็นกลาง และทางลบต่อภาษาการป็นภาษา พบว่าค่าไคสแควร์ของบุคคลต่างชั้นอาชีวที่มีทัศนคติทางบวกมีค่าน้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$ และ $P = 0.05$, $df 2$ จึงสรุปได้ว่าบุคคลต่างชั้นอาชีวที่ชอบการป็นภาษาจะพูด

มีปณภาษาอย่างไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ไม่ว่าจะบุคคลจะอยู่ในชั้นอาชีพใด เมื่อขอการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยก็จะพูดปนภาษาพอกัน

ส่วนกลุ่มที่มีทัศนคติเป็นกลางมีค่าไคสแควร์ที่ได้น้อยกว่าค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$ แต่มากกว่าที่ $P = 0.05$, $df 3$ และกลุ่มที่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษามีค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าไคสแควร์ $P = 0.01, df 2$ จึงสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะอยู่ในชั้นอาชีพใดถ้ามีความเห็นเป็นกลางหรือไม่ชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย จะพูดปนภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาดูในกลุ่มที่มีความเห็นเป็นกลางหรือไม่ชอบการปนภาษา จะเห็นว่าทั้ง 2 กลุ่มมีพฤติกรรมการปนภาษาแตกต่างกันสิ้นเชิง ในกลุ่มที่มีความเห็นเป็นกลาง คนที่ยังอยู่ในชั้นอาชีพยังสูงยิ่งพูดปนภาษามาก กลุ่มที่ไม่ชอบการปนภาษาจะไม่เป็นเช่นนั้น ชั้นอาชีพไม่ได้ทำให้การปนภาษาดกหนักกันจากมากไปน้อยเพราะ ชั้นอาชีพที่ 3 พูดปนมากกว่าชั้นอาชีพที่ 1 และชั้นอาชีพที่ 4 พูดปนภาษาน้อยที่สุด

สรุปได้ว่าในกลุ่มที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย คนที่อยู่ในชั้นอาชีพที่สูงจะพูดปนภาษามากกว่าคนที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ต่ำ นั่นคือความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับชั้นอาชีพเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่สูงพูดปนภาษามากกว่าบุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่ต่ำกว่า ผลการวิจัยในบทที่ 6 พบว่าคนที่พูดปนภาษามากที่สุดเป็นคนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการปนภาษา คนที่พูดปนภาษาน้อยลงมาจะเป็นผู้ที่ชอบ และไม่ชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยตามลำดับ จึงกล่าวได้ว่า คนที่พูดปนภาษามากจะอยู่ในชั้นอาชีพที่ 1 ชั้นอาชีพที่ 2 ชั้นอาชีพที่ 3 และ 4 มากน้อยลดหลั่นกันตามลำดับ

ส่วนกลุ่มที่ไม่ชอบการปนภาษา บุคคลต่างชั้นอาชีพจะพูดปนภาษาแตกต่างกันเช่นกัน ชั้นอาชีพที่ 3 จะพูดปนภาษามากที่สุด รองลงมาคือชั้นอาชีพที่ 1 และ 4 จะเห็นได้ว่าชั้นอาชีพที่ 3 นั้นมีพฤติกรรมการปนภาษาที่สวนทางกับทัศนคติต่อการปนภาษา เพราะคนที่ไม่ชอบการปนภาษาในชั้นอาชีพนี้พูดปนภาษามากที่สุด ส่วนชั้นอาชีพที่ 1 และ 4 กลุ่มที่ไม่ชอบการปนภาษาจะพูดปนภาษาน้อย

7.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับทัศนคติทางภาษาเมื่อคุณ ชั้นอาชีพของบุคคล

ผลการวิเคราะห์ในบทที่ 6 ทำให้ทราบแล้วว่า พฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ และ ทัศนคติต่อการปนภาษามีความสัมพันธ์กัน โดยความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษเป็นความสัมพันธ์ที่มีสหสัมพันธ์ในทางบวก กล่าวคือ คนที่ชอบภาษาอังกฤษมาก ก็จะพูดปนภาษามาก คนที่ชอบภาษาอังกฤษน้อยกว่าก็จะพูดปนภาษาน้อยตามลงไป ในขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อการปนภาษาไม่เป็นเช่นนั้นคือ ทัศนคติต่อการปนภาษาเป็นตัวแปรที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการปนภาษาต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ คนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการปนภาษาจะพูดปนภาษามากที่สุด รองลงมาคือ คนที่ชอบและไม่ชอบการพูดปนภาษาจะพูดปนภาษาน้อยลงมาตามลำดับ ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยต้องการทราบว่าความจริงที่กล่าวมานี้ยังคงเป็นเช่นเดิมหรือไม่เมื่อควบคุมชั้นอาชีพแล้ว ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษเมื่อควบคุมชั้นอาชีพและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อการปนภาษาเมื่อคุณชั้นอาชีพตามลำดับ

7.3.1. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษา กับ ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษเมื่อคุณชั้นอาชีพ

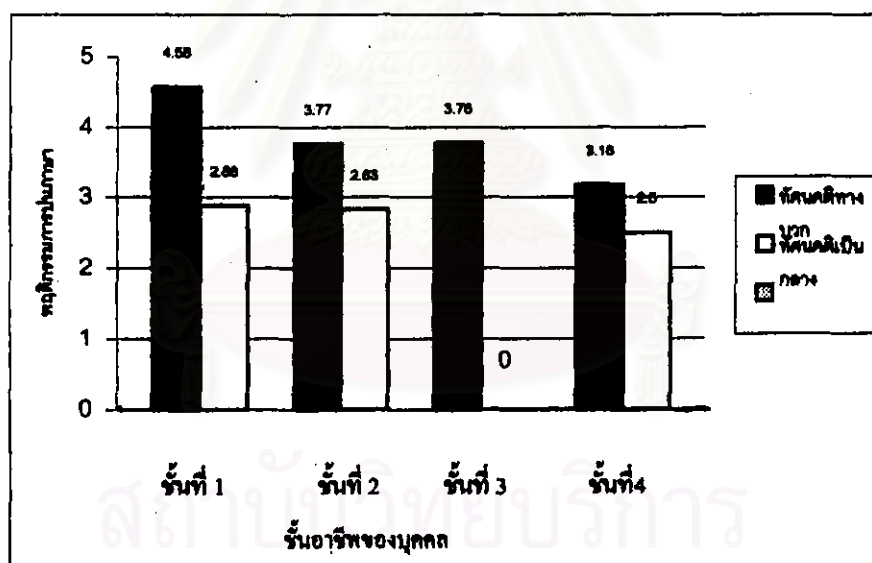
ผู้วิจัยต้องการทราบว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษยังคงเป็นเช่นในบทที่ 6 หรือไม่กล่าวคือ คนที่ชอบภาษาอังกฤษมากจะพูดปนภาษามากกว่าคนที่ชอบภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง และเมื่อควบคุมชั้นอาชีพแล้วผลการวิจัยมีดังตารางและแผนภูมิต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7.4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย กับ ทักษะคิดต่อ
ภาษาอังกฤษเมื่อคุมชั้นอาชีพของบุคคล

พฤติกรรม การปนภาษา	ชั้นอาชีพที่1		ชั้นอาชีพที่2		ชั้นอาชีพ4	
	ทักษะคิดต่อภาษาอังกฤษ		ทักษะคิดต่อภาษาอังกฤษ		ทักษะคิดต่อภาษาอังกฤษ	
	บวก	กลาง	บวก	กลาง	บวก	กลาง
จำนวนข้อความ (พยางค์)	4,209	3,083	3,446	2,184	2,762	2,595
ความถี่ของการปน ภาษา	193	89	130	62	88	65
คิดเป็นร้อยละ	4.58	2.88	3.77	2.83	3.18	2.50
$\chi^2 = 12.8176, P < 0.01, df = 1$			$\chi^2 = 3.3112, P > 0.05, df = 1$		$\chi^2 = 2.1133, P > 0.05, df = 1$	

หมายเหตุ : ชั้นอาชีพที่ 3 ไม่มีบุคคลที่มีทักษะคิดเป็นกลางต่อภาษาอังกฤษ



แผนภูมิที่ 7.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษา กับ ทักษะคิดต่อภาษาอังกฤษ
เมื่อคุมชั้นอาชีพ

ผู้วิจัยได้จะคำนวณค่าไคสแควร์เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่าง
พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษ กับทักษะคิดต่อภาษาอังกฤษเมื่อคุมชั้นอาชีพแล้ว ผู้วิจัยพบค่า
ไคสแควร์ที่คำนวณได้ดังนี้

ชั้นอาชีพที่1 คำนวณค่าไคสแควร์ได้ 12.8176 และค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$, $df 1$ มีค่าเท่ากับ 6.63

ชั้นอาชีพที่2 คำนวณค่าไคสแควร์ได้ 3.3112 และค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$ และ $P = 0.05$, $df 1$ มีค่าเท่ากับ 6.63 และ 3.84 ตามลำดับ

ชั้นอาชีพที่4 คำนวณค่าไคสแควร์ได้ 2.1133 และค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$ และ $P = 0.05$, $df 1$ มีค่าเท่ากับ 6.63 และ 3.84 ตามลำดับ

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ของทั้ง 3 ชั้นอาชีพ พบว่ามีเพียงชั้นอาชีพที่ 1 เท่านั้นที่มีค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าค่าไคสแควร์ในตารางคือ ที่ $P = 0.01, df 1$ สรุปได้ว่าในอาชีพที่ 1 คนที่ชอบภาษาอังกฤษจะพูดปณภาษามากกว่าคนที่ชอบภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง จึงกล่าวได้ว่าความจริงที่ว่าทัศนคติต่อภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรตัวสำคัญที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการปณภาษาแตกต่างกันนั้น ยังคงเป็นจริงเฉพาะในชั้นอาชีพที่ 1 เท่านั้น ส่วนชั้นอาชีพอื่นได้แก่ ชั้นอาชีพที่ 2 และชั้นอาชีพที่ 4 ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบภาษาอังกฤษ ก็จะพูดปณภาษาพอกัน ในชั้นอาชีพที่ 3 นั้นไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบได้เนื่องจากในชั้นอาชีพนี้เป็นคนที่ชอบภาษาอังกฤษมากทุกคน

7.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปณภาษา กับ ทัศนคติต่อการปณภาษาเมื่อคุมชั้นอาชีพ

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยต้องการทราบว่า พฤติกรรมการปณภาษา กับ ทัศนคติต่อการปณภาษายังคงมีความสัมพันธ์กันเช่นเดิมหรือไม่เมื่อควบคุมชั้นอาชีพแล้ว ในหัวข้อที่ 6.4 พบว่าทัศนคติต่อการปณภาษาเป็นตัวแปรตัวสำคัญที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการปณภาษาต่างกัน คนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการปณภาษาจะพูดปณภาษามากที่สุด รองลงมาคือ คนที่ชอบการปณภาษา และคนที่ไม่ชอบการปณภาษาตามลำดับ เมื่อคุมชั้นอาชีพแล้วผลการวิจัยมีดังตารางและแผนภูมิต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

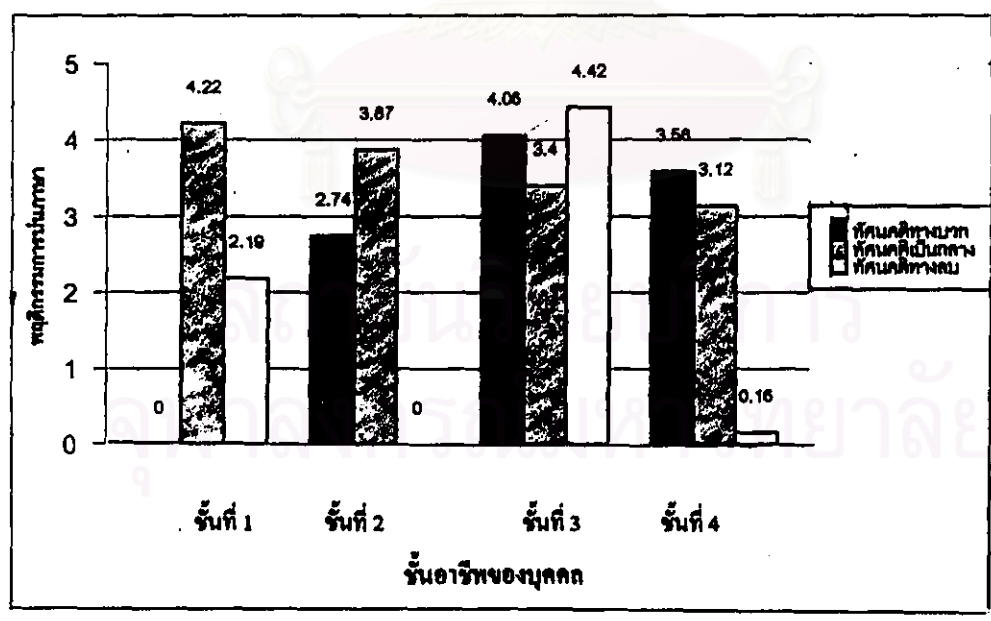
ตารางที่ 7.5 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย กับ ทักษะคิด

ต่อการปนภาษาเมื่อคุณชั้นอาชีพของบุคคล

พฤติกรรมการปนภาษา	ชั้นอาชีพที่ 1		ชั้นอาชีพที่ 2		ชั้นอาชีพที่ 3			ชั้นอาชีพที่ 4		
	ทัศนคติต่อการปนภาษา		ทัศนคติต่อการปนภาษา		ทัศนคติต่อการปนภาษา			ทัศนคติต่อการปนภาษา		
	กลาง	ลบ	บวก	กลาง	บวก	กลาง	ลบ	บวก	กลาง	ลบ
จำนวนข้อความ (พยางค์)	6,014	1,278	2,330	3,300	984	2,846	1,289	390	4,315	652
ความถี่ของการปนภาษา	254	28	64	128	40	97	57	14	135	4
สัมประสิทธิ์	4.22	2.19	2.74	3.87	4.06	3.40	4.42	3.58	3.12	0.61
$\chi^2 = 10.9843, P < 0.01, df = 1$		$\chi^2 = 4.9718, P < 0.05, df = 1$		$\chi^2 = 2.5441, P > 0.05, df = 2$			$\chi^2 = 13.2108, P < 0.01, df = 2$			

หมายเหตุ: ชั้นอาชีพที่ 1 ไม่มีผู้ที่มีทัศนคติเป็นบวกต่อการปนภาษา

ชั้นอาชีพที่ 2 ไม่มีผู้ที่มีทัศนคติทางลบต่อการปนภาษา



แผนภูมิที่ 7.4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษา กับ ทักษะคิดต่อการปนภาษา

เมื่อคุณชั้นอาชีพของบุคคล

ผู้วิจัยได้คำนวณค่าไคสแควร์ในแต่ละระดับชั้นอาชีพเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อการปนภาษา เมื่อคุมชั้นอาชีพแล้วพบค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ดังนี้

ชั้นอาชีพที่ 1 จำนวนค่าไคสแควร์ได้ 10.9843 และค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$, df 1 มีค่าเท่ากับ 6.63

ชั้นอาชีพที่ 2 จำนวนค่าไคสแควร์ได้ 4.9781 และค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$ $P = 0.05$, df 1 มีค่าเท่ากับ 6.63 และ 3.84 ตามลำดับ

ชั้นอาชีพที่ 3 จำนวนค่าไคสแควร์ได้ 2.5441 และค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$ $P = 0.05$, df 2 มีค่าเท่ากับ 9.21 และ 5.99 ตามลำดับ

ชั้นอาชีพที่ 4 จำนวนค่าไคสแควร์ได้ 13.2108 และค่าไคสแควร์ที่ $P = 0.01$, df 2 มีค่าเท่ากับ 9.21

จากการคำนวณค่าไคสแควร์พบว่า ชั้นอาชีพที่ 1 มีค่าไคสแควร์มากกว่าที่ $P = 0.01$, df 1 สรุปได้ว่าในชั้นอาชีพที่ 1 คนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยนั้น พูดปนภาษามากกว่าคนที่ไม่ชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยอย่างมีนัยสำคัญ

ในชั้นอาชีพที่ 2 มีค่าไคสแควร์น้อยกว่าที่ $P = 0.01$, df 1 แต่มากกว่าที่ $P = 0.05$, df 1 สรุปได้ว่า ในชั้นอาชีพที่ 2 คนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยจะพูดปนภาษามากกว่าคนที่ชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยอย่างมีนัยสำคัญ

ในชั้นอาชีพที่ 3 มีค่าไคสแควร์น้อยกว่าในตาราง สรุปได้ว่าในชั้นอาชีพที่ 3 ไม่ว่าจะบุคคลที่มีความเห็นต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนเป็นเช่นไร ก็พูดปนภาษาพอกัน

ส่วนชั้นที่ 4 มีค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มากกว่าที่ $P = 0.01$, df 2 สรุปได้ว่า คนที่ชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย จะพูดปนภาษามากกว่าคนที่มีความเห็นเป็นกลาง และคนที่ไม่ชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติสรุปได้ว่า พฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อการปนภาษามีความสัมพันธ์กันในชั้นอาชีพที่ 1 ชั้นอาชีพที่ 2 และ 4 เท่านั้น ในชั้นอาชีพที่ 1 และ 4 ซึ่งเป็นชั้นอาชีพที่สูงสุดและต่ำสุดพฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อการปนภาษามีความสัมพันธ์เหมือนที่ค้นพบปฏิฐานไว้ว่า คนที่ชอบการปนภาษาจะพูดปนภาษามากกว่าคนที่ไม่ชอบการพูดปนภาษา ส่วน

ในชั้นอาชีพที่ 2 และ 3 นั้นมีแนวโน้มว่าพฤติกรรมกรรมการป็นภาษาสวนทางกับทัศนคติต่อการป็นภาษา โดยเฉพาะชั้นอาชีพที่ 2 คนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการพูดป็นภาษา จะพูดป็นภาษามากกว่าคนที่ชอบการพูดป็นภาษาอย่างมีนัยสำคัญ

7.4 สรุปความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทย ทัศนคติทางภาษา และ ชั้นอาชีพของบุคคล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสามตัวได้แก่ พฤติกรรมการป็นภาษา ทัศนคติทางภาษา และชั้นอาชีพของบุคคล โดยตั้งสมมติฐานไว้ว่า มีสหสัมพันธ์ทางบวกระหว่างชั้นอาชีพของบุคคล พฤติกรรมการป็นภาษา และทัศนคติทางภาษา กล่าวคือ บุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพที่สูงจะมีพฤติกรรมกรรมการป็นภาษามาก และมีทัศนคติทางบวกต่อภาษาด้วย เพื่อให้ทราบวา พฤติกรรมการป็นภาษา ทัศนคติต่อภาษา และชั้นอาชีพของบุคคลมีความสัมพันธ์กันอย่างไรนั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ชั้นอาชีพของบุคคล กับ ทัศนคติทางภาษา ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการป็นภาษา กับชั้นอาชีพเมื่อคุมทัศนคติทางภาษา และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการป็นภาษา กับ ทัศนคติทางภาษา เมื่อคุมชั้นอาชีพ ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

7.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ชั้นอาชีพ กับ ทัศนคติทางภาษา

ผู้วิจัยได้พิสูจน์สมมติฐานที่กล่าวไว้ว่า บุคคลที่อยู่ในชั้นอาชีพสูงจะมีทัศนคติทางบวกต่อภาษาอังกฤษและต่อการป็นภาษา ผลการวิจัยพบว่า บุคคลในชั้นอาชีพที่สูงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการป็นภาษาไม่แตกต่างจากบุคคลในชั้นอาชีพที่ต่ำกว่า แสดงให้เห็นว่า คนที่อยู่ในชั้นอาชีพที่สูงหรือต่ำอาจจะชอบ หรือมีความเห็นเป็นกลาง หรือไม่ชอบภาษาอังกฤษและการป็นภาษาได้พอๆกัน

7.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการป็นภาษา กับชั้นอาชีพเมื่อคุมทัศนคติทางภาษา

เมื่อคุมตัวแปรทัศนคติต่อภาษาอังกฤษแล้วพบว่า พฤติกรรมการป็นภาษามีความสัมพันธ์กับชั้นอาชีพเฉพาะในกลุ่มที่ชอบภาษาอังกฤษมากเท่านั้นกล่าวคือ ในกลุ่มที่ชอบภาษาอังกฤษมาก

ซึ่งประกอบด้วยบุคคลทั้งสี่ระดับชั้น ชั้นอาชีพที่ 1 จะพูดปนภาษามากที่สุด รองลงมาคือชั้นที่ 3 ชั้นที่ 2 และ ชั้นที่ 4 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ชอบภาษาอังกฤษในระดับปานกลางนั้นไม่ว่าจะอยู่ในชั้นอาชีพใดจะพูดปนภาษาพอกัน

เมื่อถามทัศนคติต่อการปนภาษาพบว่า พฤติกรรมการปนภาษากับชั้นอาชีพสัมพันธ์กันในกลุ่มที่มีความเห็นเป็นกลาง และกลุ่มที่ไม่ชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทย โดยเฉพาะกลุ่มที่มีความเห็นเป็นกลางนั้นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับชั้นอาชีพนั้นเป็นไปตามสมมติฐานคือ ยิ่งอยู่ในชั้นอาชีพที่สูงยิ่งปนภาษามาก ส่วนกลุ่มที่ไม่ชอบการปนภาษานั้นมีพฤติกรรมการปนภาษาต่างกันแต่ไม่เรียงลำดับตามชั้นอาชีพ โดยพบว่าคนที่ไม่ชอบการปนภาษาในชั้นอาชีพที่ 3 มีพฤติกรรมการปนภาษามาก ซึ่งเป็นการสวนทางกันระหว่างค่านิยมกับ

7.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติทางภาษาเมื่อถามชั้นอาชีพของบุคคล

เมื่อถามชั้นอาชีพแล้วพบว่า พฤติกรรมการปนภาษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อภาษาอังกฤษเฉพาะในชั้นอาชีพที่ 1 เท่านั้น กล่าวคือ ในชั้นอาชีพการจัดการ คนที่ชอบภาษาอังกฤษมากจะพูดปนภาษามากกว่าคนที่ชอบภาษาอังกฤษระดับปานกลาง ส่วนในชั้นอาชีพอื่น ไม่ว่าจะชอบภาษาอังกฤษหรือไม่ก็จะพูดปนภาษาพอกัน

เมื่อศึกษาพฤติกรรมการปนภาษา กับทัศนคติต่อการปนภาษาโดยถามชั้นอาชีพ พบว่าพฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อการปนภาษามีความสัมพันธ์กันในทุกชั้นอาชีพยกเว้นชั้นอาชีพที่ 3 ในชั้นอาชีพที่ 1 และ 4 พฤติกรรมการปนภาษากับทัศนคติต่อการปนภาษามีความสัมพันธ์กันในทางบวก กล่าวคือ คนที่ชอบการปนภาษาจะพูดปนภาษามากกว่าคนที่ไม่ชอบการพูดปนภาษาตามลำดับ ในชั้นอาชีพที่ 2 และ 3 นั้นมีแนวโน้มว่ามีพฤติกรรมการปนภาษาสวนทางกับทัศนคติต่อการปนภาษา โดยเฉพาะชั้นอาชีพที่ 2 คนที่มีความเห็นเป็นกลางต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยจะพูดปนภาษามากที่สุด ส่วนคนที่ชอบการใช้ภาษาอังกฤษปนไทยจะพูดปนภาษาน้อยกว่าอย่างชัดเจน